

Μὴ ἀποδώσητε, μοὶ εἶπε, τοῦτο οὔτε εἰς ἀδδηφαιάν μου οὔτε εἰς βαρβαρότητα. Θέλω νὰ σᾶς ἐξα-
σφαλίσω κατὰ πάσης ὑπονοίας ὅτι σᾶς προσφέρομεν
σως φαρμακευθεῖσαν τροφήν.»

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐπέμεινα ἀνενδότως εἰς
τὸ δικαίωμα τοῦ ξένου, τὸ νὰ λαμβάνω πρῶτος πάν-
των τὴν τροφήν ἀπὸ τῆς παροψίδος· καὶ ὅταν ἐχω-
ρίσθην ἀπὸ τῆς ξενιζούσης με ἀγαθῆς ταύτης οἰκο-
γενείας, εἰμὶ βέβαιος ὅτι προθυμώτεροι θὰ ᾤσαν ν' ἀ-
ποθάνωσιν ὑπερασπιζόμενοί με, παρὰ νὰ μὲ φαρμα-
κεύσωσι. Τοσαύτην κλίσιν εἶχον τὴν καλωσύνην νὰ
λάβωσι πρὸς ἐμέ.

KZ'.

Τέλος ἦλθεν ἡ μεγάλη ἀγγελία ὅτι τὰ Παρίσια
παρεδόθησαν, καὶ ὅτι γενικὴ ἀνακωχὴ ἤρχιζεν ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν περιλαμβανό-
μεθα εἰσέτι εἰς αὐτὴν ἐπὶ δύο ἡμέρας, μέχρις οὗ
κανονισθῶσιν οἱ ὅροι αὐτῆς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ
στρατηγοῦ Chanzy.

Τὸ τί συνέβη μετὰ τὴν ἀνακωχὴν ἀνήκει μᾶλλον
εἰς τὴν διπλωματικὴν ἢ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἱστο-
ρίαν, διότι κατόπιν αὐτῆς ἐπῆλθεν ἡ εἰρήνη. Ὀλί-
γας ὅμως ἔτι λέξεις περὶ ἡμῶν, ἵνα κλείσω τὴν πα-
ροῦσαν ἀφήγησιν.

Τὸ τάγμα ἡμῶν ὠρίσθη νὰ διαμείνῃ κατὰ τὸν
καιρὸν τῆς ἀνακωχῆς ἐν Tours, ἥτις εἶναι πόλις ὠ-

ραιοτάτη, χαριέστατα κειμένη ἐπὶ τοῦ Λείγηνος. Μᾶς ἐφαίνετο δ' ἡ ἐνταῦθα διαμονὴ ἔτι μᾶλλον εὐάρεστος, καθ' ὅσον ἡ κακοκαιρία εἶχε παρέλθει, καὶ τὸ ἔαρ ἤρχιζε νὰ διαγελᾷ, καὶ ἡ φύσις γὰ περιβάλλεται τὸν πράσινόν της μανδύαν, εἰ καὶ ἡμεθα εἰσέτι μόλις εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Φεβρουαρίου.

Ὁ καιρὸς τῆς ἀνακωχῆς ὅμως δὲν ἦτον καιρὸς ἀργίας δι' ἡμᾶς, διότι πολλὴν εἶχομεν ἐργασίαν πρὸς ἀνάκτησιν τῶν κατὰ μέγα μέρος ἐξηντλημένων φυσικῶν καὶ ὑλικῶν δυνάμεων τοῦ στρατοῦ, καὶ ἐπανόρθωσιν αὐτῶν, ὅπως ὦμεν εἰς κατάστασιν νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν πόλεμον καθ' ἣν περίστασιν ἡ ἀνακωχή δὲν ἀπέληγεν εἰς ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης. Ὅφείλω δὲ νὰ προσθέσω ὅτι τῷ ὄντι κατὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς ἀνακωχῆς εἶχομεν ἀναλάβει ἐντελῶς τὰς αὐτὰς δυνάμεις, ὥς ὅτε τὸ πρῶτον κατήλθομεν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐδυνάμεθα, ἂν ἦτον ἀνάγκη, νὰ διέλθωμεν ἀκόμη ἓνα χειμῶνα πολεμοῦντες.

Τὸ μόνον ὅμως ὃ δὲν ἐδυνάμεθα νὰ ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν πρώτην ἰσορροπίαν τοῦ ἦτον τὸ πνεῦμα ἡμῶν, καὶ ἡ φαιδρὰ διάθεσις καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς μεθ' οὗ κατ' ἀρχὰς αἱ μυριάδες ἐρρίπτοντο εἰς τὸν πόλεμον, ἐν ᾧ ἤδη πάντες περιπαθῶς ἐπεθύμουν τὴν ἐπάνοδον εἰς τὰ ἴδια καὶ τὸ τέλος τῶν κακουχιῶν.

Ἀλλ' οὐδεὶς οὐδὲ λέξιν περὶ τούτου ποτὲ ἐπρόφερε· διεφαίνετο δὲ τὸ αἶσθημα τοῦτο εἰς τὸν ἐρεθισμὸν μεθ' οὗ πάντες ἐδέχοντο καὶ τὴν ἀπλὴν ὑπόθεσιν ὅτι ἐδύνατο πάλιν ν' ἀρχίσῃ ὁ πόλεμος, καὶ εἰς

τὸ στόμα πλείστων ἤκουσα τὴν λυπηρὰν φράσιν· « Ἄν
οἱ Γάλλοι ἐπαναλάβωσι τὰς ἐχθροπραξίας, ἀνόητος
ἐξ ἡμῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν δὲν γίνῃ πλού-
σιος. » Ὁ ἀπαίσιος οὗτος λόγος δίδει, νομίζω, τὸ μέ-
τρον τοῦ τί θὰ συνέβαιnen ἂν δὲν ἐπῆρχετο ἡ εἰρήνη.

Μετὰ μηνιαίαν δ' εὐαρεστοτάτην διαμονὴν εἰς Tours,
τὴν ὀγδόην Μαρτίου ἐπανήλθομεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁ-
δοῦ ἣν εἵχομεν διατρέξει μαχόμενοι ἄλλοτε, καὶ ἐ-
σταθμεύσαμεν εἰς Blois. Ὁ καιρὸς ἐγένετο πάλιν
κακὸς, καὶ ἄφθονος ἔπιπτεν ἡ χιών· ἀλλ' ἤδη τὸ κα-
κὸν ἦτον φορητὸν, καὶ τὸ Blois, ὁ σκοπὸς τῆς ὁδοι-
πορίας μας, προὔκειτο ὡς παρηγορία διὰ τὰς ὁδοι-
πορικὰς ταύτας ταλαιπωρίας.

Φθὰς εἰς τὴν πόλιν ταύτην δὲν εἶχον λησμονή-
σει οὔτε τὴν ὁδὸν εἰς ἣν κατώκουν ἄλλοτε, οὔτε τὴν
οἰκίαν ἣτις ἔκειτο εἰς αὐτὴν τὴν ὁδὸν, οὔτε ἀκόμη
τὴν νέαν ἣτις ἐστόλιζεν αὐτὴν τὴν οἰκίαν.

Ἀσυγχώρητον ἦτον εἰς τὸν υἱὸν τῆς Ἀφροδίτης
ὅτι μὴ σεβασθεὶς τὰς συνθήκας εἰρήνης ἣτις ἄρτι ὑπε-
γράφη μετὰ τῶν Γάλλων, ἤρξατο αὐτὸς, ὅταν ἀνε-
παύοντο τὰ λοιπὰ ὅπλα, νὰ τοξεύῃ τὰ βέλη του
καὶ κατὰ τῶν μὲν καὶ κατὰ τῶν δέ, γνωρίζων ὁ πο-
νηρὸς ὅτι οἱ καταπεπονημένοι ὑπὸ τοῦ πολέμου ἦσαν
εὐαλωτότεροι· ὥστε καὶ πολλὰ συνοικέσια ἐτελέσθη-
σαν τότε μεταξὺ τῶν ἀνδρείων νικητῶν καὶ τῶν ὤ-
ραίων Γαλλίδων. Ἐγὼ ὅμως ἐγκαυχώμενος ἐπὶ με-
γαλητέρῃ ἀνδρίᾳ, ἀντέστην καὶ δὲν παρεδόθην.

